Povídej mi dál - Dudáček Miroslav

Povídej mi dál,
jak jsi byla tichou žákyní,
v tašce měla psaní náčiní,
povídej mi dál, říkej dál.

Povídej mi dál,
jak dva mlčky láske propadli,
jak si sjela školní zábradlí
a já dole stál.

Povídej mi dál,
jak si řekla: Ejhle, cizí kluk,
povídej mi dál,
jak to bylo dál.

Povídej mi dál,
jak sis přála, ať se osmělím,
stojím tu už třetí pondělí,
povídej mi dál, říkej dál.

Povídej mi dál,
jak se tomu holky nasmály,
když jsem si vzal nové sandály
a zase jen stál.

Povídej mi dál,
jak jsem ti tu zvadlou růži dal,
povídej mi dál,
jak jsem se tě bál.

Povídej mi dál,
ať to slyší celé náměstí,
jak v životě začíná štěstí,
povídej mi dál.

Povídej mi dál,
jak jsem ti tu zvadlou růži dal,
povídej mi dál,
jak jsem se tě bál.

Povídej mi dál,
ať to slyší celé náměstí,
jak v životě začíná štěstí,
povídej mi dál.